

ČUDEŽI SE ŠE DOGAJAJO

ena kratka, kar preveč poučna

IGRICA

pa morda vseeno primerna za čas,
ko čakamo na prihod Miklavža

Nastopajo:
Miklavž, angeli,
deček Franci in štirje sošolci,
učitelj(ica), starka, glas mame
in nekaj otrok

JUVAN FRANC
2001

1. prizor - v sobi

/Zbor poje pesem. Ker je v njej sporočilo celotne igrice, naj bi se jo naučili vsi – morda že prej pri verouku; če se zdi primerno, tudi med prizori – ko se menja prizorišče/

**Zdaj bo k nam Miklavž prišel,
vsak otrok ga je vesel.
Dobrim bo darove dal,
drugim parkeljne poslal.**

**Tole naj premisli vsak,
ki ima Miklavža rad:
kar narobe je bilo,
še lahko popravimo.**

**In zato otroci vsi
radi pridni bi bili.
Pomagali bomo vsem
in molili dan za dnem.**

/Franci leži (na postelji), odet z odejo in spi. Na prizorišču je še miza, kakšen stol... Pridejo angeli, pojejo pesem:/

**Iz nebes prihajamo
in Miklavža spremljamo.
Božji smo prijatelji
vam pa dobri varuhi.**

1. angel: **Tako, spet smo prišli iz nebes na zemljo. Poslal nas je sveti Miklavž.**
2. angel: **Naročil nam je, naj pogledamo, kako se letos obnašajo otroci.**
3. angel: **Zanima ga, če so kaj pridni in če radi ubogajo. Potem bo vedel, komu lahko prinese darove.**
4. angel: **No glejte, tukaj je že eden od otrok. /brska po knjigi/
V moji knjigi piše, da mu je ime Franci.**

Franci: */se premetava in stoka v sanjah/*

1. angel: **Nič kaj mirno ne spi tale Franci. Kar naprej se premetava in vzdihuje. Verjetno ni preveč priden.**
2. angel: **Poglejmo, kaj smo o njem zapisali med letom.**
3. angel: **Oho! */gledajo v knjigo/* Nič dobrega ni tukaj o njem. Same neumnosti počne, za šolo se ne briga, nagaja sošolcem, staršev ne uboga...**
4. angel: ***/z obžalovanjem/* Torej mu sveti Miklavž ne bo prinesel nič? Čisto nič?**
1. angel: ***/ogleduje pismo/* V pismu pa je Miklavžu napisal, da hoče imeti velik nož in pištolo, kakor kavbojci. Ali pa lasersko puško, kakor v filmu... Saj sploh ne znam prebrati, menda je po angleško.**
2. angel: **To je pa zato, ker v nebesih ne gledamo tistih trapastih nadaljevank. Sploh ne vemo, kaj se otrokom podi po glavah.**
3. angel: **No, angeli, tukaj smo opravili. Franci letos ne dobi nič. Mi pa pojdimo naprej, veliko dela nas še čaka.**
4. angel: **Kaj pa če se bo v teh dneh kaj popravil, morda bo postal boljši? Vseeno mi je žal za tega fanta. Bom še posebej molil zanj...**

/angeli počasi odidejo in spet pojejo pesem kot ob prihodu/

Franci: */se zbudi, plane pokonci in obsedi na postelji/*
Kaj je bilo to? Ali je bilo res, ali se mi je sanjalo? Kakor da bi po sobi hodili angeli in me ogledovali. Pa še to se spomnim, kaj so govorili o meni. Vse moje napake poznajo. In rekli so, da mi Miklavž letos ne bo prinesel ničesar. Jaz pa nujno rabim nož in pištolo. Vsi sošolci že imajo laserske puške, jaz pa samo leseno. Kako pa se bomo igrali? Ampak nazadnje je eden od angelov omenil, da bi se dalo še kaj popraviti. Hm, hm, no ja... */zazeha/* O tem bom še premislil. Splačalo bi se, ampak ne vem, če bo šlo.
/se uleže nazaj in zaspi/

Parkeljni: plešejo (med glasbo ali petjem – pesmi iz prejšnjih let) okrog Francita in stegujejo roke po njem. To se lahko brez škode izpusti !!!

Mama: */ga kmalu pokliče iz ozadja/* Franci, vstati bo treba.
**Vsako jutro te tako težko spravim iz postelje. Pa glej,
da se boš umil in počesal...**

Franci: */se zbudi, se leno pretegne in se spet pokrije z odejo čez
glavo. Takoj nato pa hitro vstane in odgovori mami/*
**Mama, sem že pokonci. Se že oblačim... /zase/ Ali se
nisem ponoči odločil, da se bom poboljšal? Saj res,
tisti angeli, o katerih se mi je sanjalo... Najbolje bo,
če takoj začnem. Vstajanje je zame prava muka,
ampak danes bo drugače. /hiti/ Še umijem se... le kje
je zobna krtačka... potem bom pojedel zajtrk... in
morda mi bo ostalo še nekaj časa za domačo nalogo.
Sinoči sem se mami zlagal, da nimamo nič. Bom
poskusil vsaj nekaj narediti. Učiteljica sploh ne bo
verjela, da imam nalogo. To se skoraj nikoli ne zgodi.
Ampak, če se Franci nekaj odloči, potem to drži!!!
*/odide z brisačo v roki in večkrat zapoje (lahko po svoje,
morda v stilu rapa) ali glasno ponavlja.../*
**Franci se poboljšal bo.
Verjemite, da bo šlo.****

2. prizor - v razredu

/nekaj klopi, morda tabla... otroci se zbirajo, klepetajo.../

1. sošolec: **Hej, Franci! Ali si dobil kakšno sporočilo** (message
- mesidž) **po mobitelu?**

Franci: */mirno odgovori/* **Ja, sem.**

1. sošolec: **Kaj pa je pisalo? Me pa res zanima.**

Franci: **Nekdo mi je sporočil: »Franci je osel«. No, zdaj vem,
da si mi to poslal ti.**

2. sošolec: **Je bilo še kaj drugega? Tega si pa ne upaš
povedati, kaj?**

Franci: **Zakaj pa ne! Da sem zaljubljen v Martino. Tudi če bi
bil, to nobenega nič ne briga.**

2. sošolec: */ga izziva/* **Pa nisi nič hud? Še včeraj bi se stepel
zaradi takega sporočila. Saj se tako rad boksaš.
Ampak jaz sem močnejši od tebe. / kaže mišice.../**

Franci: **Danes ne bo nič s pretepanjem. Se mi ne ljubi, pa tudi...**

Učitelj(ica): */pride v razred, vsi utihnejo in se razporedijo po klopih/*
No, otroci. Najprej bom pregledal(a) domače naloge. Kar pripravite jih. /pregleduje po klopih, ustavi se pri Franciju/ Lepo, Franci. Danes pa imaš nalogo. In še prav je narejeno. Skoraj ne morem verjeti, da si se tako potrudil. /zase/ Le kaj je danes s tem fantom. Čisto spremenjen se mi zdi. Morda bo pa le kaj iz njega. Hm, nekaj mi je prišlo na misel. Vem, da Franci hodi v cerkev in k verouku. Kaj če je tole poboljšanje zaradi Miklavža? Res upam, da bo tudi pozneje še držalo. /naglas/ No otroci, zdaj pa odprite knjige...

3. prizor - na poti iz šole

/Franci in dva (druga?) sošolca se približujejo kupu jabolk/

1. sošolec: **Končno je za danes konec pouka. Komaj sem zdržal, kakšen dolgčas...**

2. sošolec: **Poglejta, koliko jabolk je tukaj. Le kdo jih je toliko nabral?**

Franci: **Gotovo je to naredila teta Micka. Stara je že in ljudje ji radi pustijo, da pobere slaba jabolka. Iz njih naredi krhlje in jih posuši. Celo zimo si jih kuha. Pa še kakšen tolar zasluži, ko jih proda na trgu.**

1. sošolec: **Krhlji, fej. Imam pa že rajši Deit ali pa Koka-kolo. Poslušajta, nekaj se si izmislil. Micka je jabolka nosila na kup, mi pa jih bomo spet malo razmetali.**

2. sošolec: **Imenitno! Potem jo bomo pa od daleč gledali, kako se bo jezila. /se sklonita in primeta jabolka/**

Franci: **Nikar, počakajta! To pa res ne bi bilo lepo. Teta Micka se je zelo trudila, da je ta jabolka spravila skupaj. Meni se kar smili. Stara in bolna je, tako težko se pripogiba... Mi bi v eni minuti uničili vse, kar je ona delala celo dopoldne.**

- Micka: **O, fantje. Ste mi prišli pomagat? Ravno prav. Nisem vedela, kako bi ta jabolka spravila domov.**
1. sošolec: **/presenečen a se hitro znajde/ Do- do- dober dan, teta Micka. Mi pa smo ravno premišljevali, kako bi jih znosili k vam.**
2. sošolec: **In jaz sem predlagal, da uporabimo kar naše šolske nahrbtnike. Knjige bodo malo počakale, mi pa vam bomo pomagali. Dajmo, fantje...**
- Franci: **Ja, teta Micka. Res smo hoteli to narediti. Moja dva sošolca kar tekmujeta, kdo bo bolj prijazen in delaven. /naložijo jabolka in jih odnesejo/**
- Micka: **Čudno se mi pa le zdi vse tole. Vedno so jim šle same lumparije po glavi, zdaj pa kar naenkrat... To je skoraj čudež. Bom zmolila kakšen očenaš zanje. Tako pridni in dobri fantje so...**

4. prizor - v sobi

*/Franci spi, kot v 1. prizoru; vendar mirno, brez obračanja...
Spet pridejo angeli, pojejo pesem kot na začetku/*

**Iz nebes prihajamo
in Miklavža spremljamo.
Božji smo prijatelji
vam pa dobri varuhi.**

1. angel: **Tako, prispeli smo. Zdaj gre pa zares. Za nami gre sveti Miklavž, vsak čas bo tu.**
2. angel: **Ne vem, zakaj smo se ustavili ravno pri Francitu. Saj smo zadnjič rekli, da ne bo dobil nobenih darov.**
3. angel: **To je res. Ampak v zadnjih dneh se je ta fant čisto spremenil. Ko sem ga gledal iz nebes, sem si ves čas ponavljal: ČUDEŽI SE ŠE DOGAJAJO! Poglejte ga, kako mirno in sladko spi. Temu rečemo – mirna vest.**
4. angel: **No, jaz pa vem, da smo mu tudi mi pomagali, da se je poboljšal. Naš obisk je vzel tako zares, da je postal drugačen. Upam le, da ne bo šlo spet vse po starem – potem, ko bo Miklavž odšel nazaj v nebesa.**

Miklavž: */pride, kakor je v navadi; angeli lahko nosijo darove/*

Dober dan, dragi otroci.

Spet je leto naokoli in zopet sem med vami. Ste me že težko pričakovali? Vem, da vas zanima, kaj vam bom letos prinesel. Komaj čakate, da vas bom obiskal tudi doma. Tam vam bom prinesel tisto, kar ste napisali v pismo. Pa ne boste dobili čisto vsega. Posebno kakšnih neumnih stvari ne bo med darovi. Tale Franci si je na primer zaželel nož, pištolo in puško. Le kaj mu bo vse to?

Ampak angeli so mi povedali, da se je zadnje čase precej spremenil. Da, poboljšal se je. Saj tudi vi to že veste, kajne? Nihče, ki ga pozna, tega ne bi verjel. Ljudje pravijo, da je to pravi čudež. To je nekaj neverjetnega. Jaz in angeli pa vemo, da je pri Bogu vse mogoče. Tudi to, da se nekdo poboljša. In jaz verjamem tudi to, da bo Franci ostal tak, kot je sedaj.

Otroci, ali bi mu tudi vi radi bili podobni? Kar potrudite se. Pa še vaši angeli varuhi vam bodo pomagali. Prav gotovo se bo zelo poznalo. In morda bo še kdo rekel: Da, da, ČUDEŽI SE ŠE DOGAJAJO.

No, sedaj pa bomo Francita zbudili. On bo prvi dobil moje darilo, saj ga zasluži. Potem pa boste na vrsto prišli tudi vi. */angeli ga privedejo/* Takole, Franci, poglej, kaj sem ti prinesel: Sveto pismo. */morda Kratko SP s slikami – Ognjišče/* Mislim, da bo tole zate boljše, kot vse tisto orožje. Mi boš drugo leto povedal, kako misliš. Otroci, zdaj pa skupaj še enkrat zapojmo tisto pesmico, ki sem jo poslušal iz nebes. Kar dobro vam je šlo. Samo začetek bomo malo spremenili. Sedaj sem že tukaj in zato bomo zapeli:

**Zdaj je k nam Miklavž prišel,
vsak otrok ga je vesel.
Dobrim bo darove dal,
drugim parkeljne poslal.**

/zapojejo vse tri kitice, nato začne Miklavž deliti darove, kakor je kje navada/